

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționara Zambilovici Lidia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 iulie 2016, a fost admisă plângerea petiționarei Zambilovici Lidia, s-au declarat nule ordonanța din 26.02.2016, adoptată de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Ștefîrță Dumitru, cu privire la scoaterea de sub urmărire penală a cet. Agheev Dmitri și clasarea procesului penal nr. 2013011802, precum și ordonanța procurorului, adjunct-interimar al mun. Chișinău, Bodean Valeriu, din 29.04.2016 de respingere a plângerii petiționarei în ordine de control ierarhic, cu reluarea urmăririi penale și obligarea procurorului de a lichida încălcările admise.

2. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Plugaru Victor a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii judecătorești din 04 iulie 2016 cu respingerea plângerii cet. Zambilovici Lidia.

3. În motivarea recursului declarat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Plugaru Victor a indicat că, urmărirea penală în prezenta cauză penală a fost pornită la 20 septembrie 2013, de către Procuratura Generală, în temeiul unei bănuieli rezonabile, că a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016 a fost admis recursul declarat de procurorul Plugaru Victor, casată încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 iulie 2016 și remisă cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

5. Pentru a se pronunța astfel, instanța de recurs a reținut că la data de 25.05.2016 în adresa Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău a parvenit plângerea petiționarei Zambilovici Lidia, înaintată în temeiul art. 313 Cod de procedură

penală, cu privire la declararea nutităţii ordonanţei din 26.02.2016, adoptată de procurorul în Procuratura mun. Chişinău, Plugaru Victor, cu privire la scoaterea de sub urmărire penală a cet. Agheev Dmitri şi clasarea cauzei penale nr. 2013011802, precum şi a a ordonanţei procurorului, adjunct-interimar al mun. Chişinău, Bodean Valeriu de respingere a plângerii petiţionarului în ordine de control ierarhic superior.

În motivarea plângerii petiţionara a invocat că, la 20.09.2013, de către Procuratura Generală a fost pornită urmărirea penală în cauza penală nr.2013011802, conform bănuielii rezonabile de săvârşire a infracţiunii prevăzute la art. 190 alin.(5) Cod penal.

La data de 26.02.2016, procurorul în Procuratura mun. Chişinău, Plugaru Victor, fără a asigura caracterul complet şi obiectiv al urmării penale a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Agheev Dmitri şi clasarea procesului penal, pe motiv că lipsesc elementele infracţiunii.

În speţă, procurorul Plugaru Victor a reţinut că relaţiile între familia Zambilovici şi Agheev Dmitri au fost stipulate printr-un şir de contracte scrise, fapt care exclude orice suspiciune de comitere a infracţiunii, decât dacă în cazul în care s-ar constata că acesta din start nu avea să fie valabil şi lipsit de puterea juridică, este de menţionat că contractul nu a fost considerat fictiv de instanţa de judecată, în atare situaţie, prezenţa unui contract civil valabil, exclude pornirea urmării penale şi efectuarea ulterioară a acţiunilor procesuale prevăzute de legislaţia în vigoare, deoarece unica instanţă competentă să decidă valabilitatea sau nulitatea, actului juridic este, instanţa de judecată.

Istanţa de recurs a indicat că instanţa de judecată în cadrul examinării plângerii înaintate de către petiţionara Zambilovici Lidia a examinat cauza superficial, ceea ce contravine prevederilor legale.

În aceeaşi ordine de idei, instanţa de recurs a indicat că prima instanţă neîntemeiat a conchis că plîngerea înaintată urmează să fie admisă ca întemeiată şi fondată, or în speţă s-a atestat examinarea superficială a circumstanţelor invocate de către procuror, a unor informaţii acumulate în cadrul urmării penale.

Luând în considerare că prima instanţă s-a limitat doar la trasarea argumentelor invocate de reprezentantul petiţionarei, însă nu a ţinut cont de toate circumstanţele invocate de către procuror, nemotivând acţiunile şi inacţiunile organului de urmărire penală, instanţa de recurs a considerat că aceste circumstanţe constituie încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 al CEDO, ce oferă dreptul la o hotărâre şi decizie motivată, instanţele de drept naţionale fiind obligate să-şi motiveze soluţiile şi concluziile, să ofere răspunsuri la toate întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului.

Istanţa de recurs a stabilit că judecătorul de instrucţie, urma să ţină cont de faptul că deşi în încheierea contestată, instanţa de judecată a indicat că în cadrul procesului penal organul de urmărire penală nu a întreprins suficiente măsuri în

vederea stabilirii intenției lui Agheev Dmitri și altor persoane din anturajul acestuia îndreptate spre însușirea prin înșelăciune și abuz de încredere a imobilului petiționarilor Zambilovici Lidia și Zambilovici Iosif, prin inducerea în eroare și întocmirea unor tranzacții fictive, deghizate în formă de contracte de împrumut cu ipotecă, urmărind scopul final transmiterea în posesie a imobilului în baza hotărârilor instanțelor de judecată, prima instanță urma să rețină și eventual să combată faptul invocat de către procuror precum că în cadrul urmăririi penale s-a stabilit cu certitudine faptul, că mijloacele financiare au fost transmise de către Agheev D. către familia Zambilovici cu titlu de împrumut, tranzacție recunoscută legală și cu putere juridică de către o instanță de judecată civilă printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă.

De asemenea, instanța de fond, pripit a făcut trimitere la relevanța verificării existenței unor cazuri similare cu implicarea grupului de persoane condus de Agheev Dmitri și legat de acordarea unor pseudo-împrumuturi, cu scopul, intrării în posesia ulterioară a imobilelor, cu anexarea la materialele cauzei a hotărârilor adoptate de procurori pe marginea acestor cazuri, deoarece legislația Republicii Moldova nu este una bazată pe cutumă și prin urmare invocarea unor asemenea circumstanțe ar contraveni normelor legale.

Mai mult ca atât, instanța de recurs a conchis că instanța de judecată este obligată să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de participanții la proces.

Nepronunțarea instanței asupra acestor argumente echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, iar în aceste circumstanțe s-a impus necesitatea de a casa încheierea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 04 iulie 2016 și remiterea cauzei în aceeași instanță de judecată, în alt complet de judecată.

Or, conform dispozițiilor art. 6, paragraful nr. 1 din CEDO, rezultă că organul de urmărire penală și respectiv instanța de judecată sunt obligați de a proceda la un examen atent al tuturor capetelor de cerere formulată de reclamant, al argumentelor și cererilor de probă ale părților, apreciind relevanța probelor.

Astfel, instanța de recurs a menționat că instanța de fond la emiterea încheierii din data de 04 iulie 2016, incorect a constatat și a considerat relevante motivele invocate de petiționară, evitînd să combată argumentele procurorului, or aceasta nu a dat nici o apreciere acțiunilor organului de urmărire penală și subsecvent nu și-a motivat sub nici o formă concluzia.

Prin urmare, instanța de recurs a reținut că instanța de fond a ignorat să se expună asupra tuturor argumentelor expuse în plîngere vis-a-vis de argumentele procurorului la adoptarea soluției cu care petiționara nu este de acord.

6. Prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 09 martie 2017 a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea cet. Zambilovici Lidia privind declararea nulă a ordonanței procurorului, Plugaru Victor din 26.02.2016 de scoatere de sub urmărire penală a lui Agheev Dmitrii și clasat procesul penal pe cauza penală

nr.2013011802 și ordonanței procurorului adjunct-interimar al procurorului mun. Chișinău, Bodean Valeriu din 29.04.2016 de respingere a plîngerii.

7. La 08 decembrie 2016 decizia instanței de recurs din 12 octombrie 2016, a fost atacată cu recurs în anulare (intitulată greșit cerere de revizuire) de petiționara Zambilovici Lidia, solicitând casarea decizie menționate, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie respins ca fiind depus peste termen recursul declarat de către procurorul în procuratura mun. Chișinău, Plugaru Victor împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 iulie 2016.

În cererea sa petiționara invocă următoarele :

- pentru a admite recursul declarat de către procurorul în procuratura mun. Chișinău, Plugaru Victor împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 iulie 2016, instanța de recurs nu a ținut cont de faptul că procurorul nu a invocat careva motive întemeiate pentru care a omis termenul de atac a încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău care a fost pronunțată la data de 04 iulie 2016 și nu a prezentat probe concludente ce ar servi drept temei de repunere în termen a recursului;

- s-a reținut că, repunerea recursului în termen, în lipsa temeiurilor legale, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărîrilor judecătorești, ceea ce în accepțiunea CEDO (hotărîrea Ghirea versus Republica Moldova) urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului - dreptul la un proces echitabil, care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării;

- decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016 (dosarul nr.21r-1245/16) nu se conciliază cu decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2016 (dosarul nr.11r-114/16), din motivul că - în dosarul nr.21r-1245/16 Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău a admis recursul, care a fost depus peste termen, iar în dosarul nr.11r-114/16 Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a respins recursul ca fiind depus peste termen.

7.1. La data de 06 iunie 2017 petiționara Zambilovici Lidia a mai depus o cerere prin care a invocat că procuratura Chișinău neîntemeiat a omis termenul de depunere a recursului împotriva încheierii din 04 iulie 2016, emisă de judecătorul Postică Aureliu. În dosarul nr. 210-370/2016 lipsește cererea în scris din partea procuraturii Chișinău cu privire la repunerea în termen pentru examinarea recursului.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Luînd în considerație că recurenta a depus 2 cereri, în ambele criticîndu-se faptul că procurorul nu a invocat careva motive întemeiate pentru care a omis

termenul de atac a încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, care a fost pronunțată la data de 04 iulie 2016 și nu a prezentat probe concludente ce ar servi drept temei de repunere în termen a recursului, Colegiul penal nu se va expune separat, ci le va examina ca pe una.

Din conținutul recursului în anulare, rezultă că recurenta critică decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, prin care a fost casată încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 04 iulie 2016 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Sub acest aspect, Colegiul penal menționează că hotărârea judecătorească a unei instanțe ierarhic inferioare, la caz, instanței de recurs, prin care s-a dispus rejudecarea unei cauze penale, nu este o hotărâre irevocabilă, deoarece prin aceasta nu a fost rezolvat fondul cauzei, și nu poate fi supusă nici unei căi de atac.

Colegiul penal relevă că, potrivit practicii unitare a Curții Supreme de Justiție, nu sunt supuse căilor de atac următoarele decizii: - prin care s-a dispus rejudecarea cauzei; - prin care s-a soluționat conflictul de competență (art.45 CPP); - prin care s-a soluționat demersul de strămutare a cauzei (art.46, 47 CPP).

În această situație, Colegiul penal reține că, astfel de hotărâre a instanței de recurs privind rejudecarea cauzei, nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare și prin urmare, se constată că decizia recurată nu poate constitui obiect de examinare în instanța de recurs în anulare, astfel dispunând inadmisibilitatea recursului declarat de petiționara Zambilovici Lidia, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Referindu-se la motivele invocate în recursul în anulare cu privire la revizuirea hotărârilor judecătorești din motiv că ele nu se conciliază, Colegiul penal consideră că petiționara trebuie să procedeze conform prevederilor art. 460 Cod de procedură penală, care prevede deschiderea procedurii de revizuire.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționara Zambilovici Lidia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **21 iunie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin